

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lutego 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z wniosku M.K.
przy uczestnictwie E.A., J.G. i M.G.
o stwierdzenie nabycia spadku,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 14 lutego 2007 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego w P.
z dnia 6 czerwca 2006 r., sygn. akt [...],

**odrzuca skargę kasacyjną; zasądza od wnioskodawczyni M.K.
na rzecz uczestników postępowania: E.A., J.G. i M.G. kwotę 180
(sto osiemdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

Uzasadnienie

Wnioskodawczyni wniosła skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w P. z dnia 6 czerwca 2006 r. w sprawie o stwierdzenie nabycia spadku po W.G. (k. 698 akt).

Na wstępie skargi kasacyjnej (przed jej uzasadnieniem) wnioskodawczyni wносиła, m.in., o „przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c.” z tym uzasadnieniem, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne polegające ustaleniu charakteru obecności świadka J.K. jako świadka testamentu ustnego. Tę samą myśl powtórzyła jeszcze trzykrotnie w uzasadnieniu skargi kasacyjnej (k. 700 – 702).

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., skarga kasacyjna powinna zawierać m.in. wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania i jego uzasadnienie. Uzasadnienie to powinno nawiązywać w sposób odpowiednio rozwinięty i przekonujący do przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, przewidzianych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. Chodzi tu o odpowiednio pogłębiony wywód prawny świadczący o tym, że przesłanki takie rzeczywiście zachodzą i uzasadniają rozpoznanie wniesionej kasacji. W przeciwnym razie skarga kasacyjna, niespełniająca tego konstytucyjnego jej wymogu, podlega odrzuceniu a limine (art. 398⁶ § 2 k.p.c.).

Należy stwierdzić, że przedstawione we wniesionej skardze kasacyjnej uzasadnienie wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania nie spełnia wymogu przewidzianego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. „Ustalenie charakteru obecności” wskazanego przez skarżącą świadka jako środka testamentowego nie stanowi, wbrew sugestii skarżącej, istotnego problemu prawnego w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. W tej sytuacji należało odrzucić skargę kasacyjną wnioskodawczyni (art. 398⁶ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. i §§ 9 i 13 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...) (Dz.U. nr 163, poz. 1348 ze zm.).